

РОМАНСЬКІ ТА ГЕРМАНСЬКІ МОВИ

УДК 811.111:82-92

DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2025.5.1/11>**Благовірна-Храновська У. М.**

Волинський національний університет імені Лесі Українки

БАГАТОШАРОВІСТЬ ТЕКСТУ ЛІТЕРАТУРНОЇ РЕЦЕНЗІЇ: ІНФОРМАЦІЙНА ТА ОЦІННА ФУНКЦІЇ

Стаття присвячена дослідженню еволюції англомовної літературної рецензії як жанру, що поєднує інформативну та оцінну функції в контексті цифрової комунікації сучасних британських медіа. У роботі розглянуто, як цифровізація змінила традиційні підходи до критичного аналізу, трансформувавши формат, темп і способи репрезентації авторської позиції. Теоретичною основою дослідження обрано теорію оцінності (Appraisal Theory) Дж. Р. Мартіна та П. Р. Р. Вайта, модель позиціонування і залучення (Stance and Engagement) Кена Гайленда, а також концепт інтертекстуальності у трактуванні Н. Ферклафа. У межах цих моделей простежено, як автори сучасних британських рецензій – зокрема видань «The Guardian», «The Telegraph» та «The Times Literary Supplement» – кодують емоційні, етичні та інтелектуальні оцінки через лексичні, синтаксичні та модальні засоби. Корпус дослідження охоплює рецензії 2020–2025 років, що дозволяє виявити динаміку жанрових і дискурсивних змін у публіцистичному просторі Британії. Методологічна процедура передбачала якісну інтерпретацію текстових фрагментів, кодування маркерів оцінності за моделлю «Ставлення – Градація – Залученість» та аналіз авторського позиціонування. Виявлено, що в сучасних рецензіях домінує тенденція до поєднання інформаційного каркасу (бібліографічні відомості, фабульний синопсис, контекстуальні акценти) з експресивним, часто суб'єктивним оцінним шаром. Оцінність реалізується через оціночні прикметники, інтенсифікатори, модальні дієслова та інтертекстуальні посилання, що формують багатоголосий простір критичного тексту. На рівні дискурсивної організації англомовна рецензія постає як поліфункційний жанр, у якому взаємодіють когнітивна, емоційна та аксіологічна складові. Вона не лише оцінює художній твір, а й моделює читацькі очікування, задає культурні орієнтири та впливає на формування публічного літературного дискурсу. Зроблено висновок, що сучасна британська рецензія функціонує як публічний інструмент знання і впливу. Теорія оцінності й модель позиціонування дають можливість описати цей жанр як систему багаторівневих смислових і комунікативних стратегій.

Ключові слова: текст, медіа, літературна рецензія, теорія оцінності, інформаційна функція, оцінна функція, позиціонування, залучення, інтертекстуальність.

Постановка проблеми. Літературний простір Британії залишається безмежною ареною творення нових тенденцій у культурних процесах, окреслення унікальних національних особливостей у загальному процесі творення нового літературного середовища, інтенсивного пошуку дієвої взаємодії традиційних та новаторських стратегій представлення творів у цифровому оточенні, а відтак уточнень їх функціонально-стильових домінант, особливостей структурної організації, жанрової різноманітності. Сьогодні увагу дослідників усе частіше привертає рецензія – традиційний жанр літературної критики, який проте дина-

мічно та суттєво трансформується під впливом інтенсивного розвитку інформаційних та цифрових технологій, реорганізації літературних процесів, кардинальних змін у взаємодії письменників, критиків та читачів, зростання популярності соціальних мереж та ін. Дефініціювання рецензії як засобу «оцінки», «критики на твори мистецтва», представлене англійським художником та письменником Джонатаном Річардсоном Старшим ще на початку XVIII ст. [17, р. 23–81], передовсім наголошує на функціональній специфіці жанру, оцінній спрямованості, де автор рецензії представляє власний аналіз твору, аргументує своє бачення

позитивних та негативних аспектів, і через тлумачення та оцінку цього твору виводить на розуміння його значення та внеску в літературний процес. Оскільки оприлюднення критичних оглядів відбувалося у періодичних виданнях, то із закріпленням постійних рубрик критики та бібліографії на початку XIX ст., рецензія як жанр не лише активно розвивається, а й розширює функції (від бібліографічної фіксації опублікованих різновидових творів та наукових студій до їх інформаційного супроводу, ознайомлення читачів із видавничими новинками). Інтенсивний книговидавничий розвиток, диференціація основних видів літератури та їх жанрів, поширеність та популярність періодичних видань, упровадження фахових підходів до підготовки та видавничого втілення книг, журналів і газет синхронно викристалізовує, зокрема, і критерії оцінювання певних видів літератури, і як наслідок – розуміння структури, функцій та сприйняття значення рецензій. Тож, розвиваючись від невеликих заміток, рецензія виформовується у «публіцистичний жанр, у якому автор аналізує твір літератури, науки чи мистецтва, оцінює певні події, факти або явища» [6, с. 78]. Протягом XIX–XX ст. розуміння цінності, чи-то самоцінності рецензій, лише закріплювалося. Акумуляція творчої енергії тих, хто долучався до творення корпусу критичних оглядів, розширювало потенціал трансляції думок, ідей та знань видавничо втілених творів читачам, збагачувало інтерпретаційні пошуки, сприяло утвердженню сприйняття рецензії як феномену, суголосному і тодішній добі (й врешті і добі сучасній), та, що найважливіше, поступово вивело на розуміння експертної функції рецензій. З кількісним нарощенням корпусу видань, розширенням технічних засобів їх видавничого втілення була виявлена «величезна здатність до формозміни і трансформації структури рецензій, яка зумовлена композиційним динамізмом, властивим цьому жанру», зростаюча ж «довіра читача означала помітну трансформацію оцінювальної функції рецензії, яка набувала рис експертної оцінки, що враховувалась у процесі вибору конкретних праць», – зазначає О. Ясь [8]. Активне вироблення професійних критеріїв оцінювання творів літератури перетворило рецензію на одну із найоперативніших форм реагування на книжкові новинки, збагатило розуміння фахового вибудовування тринаправленої комунікації між ланками «автор – видавець – читач», активізувало сприйняття самоцінності рецензії, розширило її функції.

У сучасному світі рецензія є значущим інформативним джерелом й одним із чинників, який

моделює чи проектує культурне середовище, визначаючи соціальні тенденції [1, с. 43–47]. Поширення веб-форматів суттєво вплинуло на рецензійні практики. Серед переваг, на думку О. Яся, «швидкість реагування на появу новітніх студій, гнучкість форматів, що зорієнтовані на сприйняття віртуальної аудиторії споживачів / читачів, оперативне розширення можливостей інтерактивного діалогу автор – рецензент – читач – коментатор» [8], водночас в умовах, коли традиційні медіа все більше втрачають монополізм у формуванні «порядку денного» медіа-індустрії, змагаючись за аудиторію із соціальними медіа, відбувається зміна тактики аудиторії, яка прагне бути активним співучасником контенту, що нерідко призводить до зниження рівня експертності. «Times Literary Supplement» (заснований у 1902 р. як літературний додаток до «The Times» задля оперативного інформування читача про книжкові новинки, а з 1914 р. – окреме видання), визначаючи свою стратегію взаємодії з аудиторією сьогодні, зокрема, зазначає: «У дедалі зростаючій культурі легковажності та в умовах поширення фейкових новин та Facebook, TLS сповнений рішучості стати частиною контркультури якості. Ми віримо в експертизу, широту та глибину. Ми віримо у важливість ідей та трансформаційну силу мистецтва. І ми вважаємо, що, читаючи TLS, ви підтримуєте низку цінностей, які ми з гордістю підтримуємо вже понад сто років» [19]. Вивівши критику з академічних та вузькопрофесійних кіл на публічні платформи, зробивши її миттєвою, доступною та інтерактивною, технологічні новації суттєво вплинули не лише на формати представлення рецензійних практик (від розлогого есе до короткого допису чи відеогляду), але й на сам темп, у якому критика реагує на читацькі новинки. В цих умовах важливо окреслити, як інформаційна, оцінна та експертні функції взаємодіють у тексті рецензії, за допомогою яких мовних засобів це реалізовано.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні засади дослідження передбачають використання теорії оцінності (Appraisal Theory) Дж. Р. Мартіна та П. Р. Р. Вайта. Модель «Ставлення – Градація – Залученість» («Attitude – Graduation – Engagement») пояснює, як автори кодують оцінність, підсилюють інтенсивність і позиціонують багатоголосся у тексті [15]. Крім того, використано модель позиціонування та залучення («Stance and Engagement») К. Гайленда [14]. В межах наукових і публіцистичних жанрів авторська позиція поєднується із

залученням читача, формуючи як фактичну, так і ціннісну рамку. Окреслено визначення інтертекстуальності за Н. Феркляфом – тексти циркулюють і взаємно оцінюють один одного, що в рецензії стає головним аргументативним ресурсом [11].

Корпус дослідження укладено з рецензій, опублікованих у 2020–2025 роках у провідних британських медіа: «The Guardian», «The Telegraph» та «The TLS». Вибір саме цих медіаплатформ зумовлений їхнім статусом провідних аналітичних видань, які формують стандарти рецензійного дискурсу в британському культурному полі. Додатковою умовою була відкрита версія тексту, що уможлиблює перевірку наведених прикладів. Методологічна процедура передбачала якісну інтерпретацію виокремлених фрагментів із наступним кодуванням за рамкою теорії оцінності та з урахуванням параметрів позиціонування та залучення у розумінні К. Гайленда. Аналітична увага зосереджена на лексичних засобах оцінності, синтаксичних і модальних маркерах авторської позиції, а також на міжтекстових сигналах, які структурують аргументацію рецензента. Т. Коць зазначає, що «оцінність у публіцистичному стилі забезпечує одну з його основних функцій – впливу на масову свідомість суспільства. Публіцистичні тексти є сферою обміну інформацією, раціонального й емоційного оцінювання понять, явищ світу, вираження ціннісних орієнтирів певного колективу, політичної, ідеологічної групи людей, суспільства в цілому» [2].

Постановка завдання. Сучасна англомова рецензія функціонує як публічний інструмент знання і впливу, конструє його культурну вартість і читацькі очікування в умовах медіатизованої комунікації. Тож, метою дослідження є описати багатшаровість англомовної літературної рецензії як жанру, простежити взаємодію інформаційної та оцінної функцій у її структурі та визначити мовні засоби, за допомогою яких реалізується оцінність у сучасних британських медіатекстах.

Виклад основного матеріалу. Багатшаровість рецензії та її поліфункційність проявляються у щонайменше двох аспектах: інформаційному та оцінному. Інформаційна функція виконує роль опори, себто подає бібліографічні дані, фабульний (або тематичний) синопсис, забезпечує читачеві своєрідну карту твору. Оцінна функція виявляється водночас на лексичному, синтаксичному, модальному та міжтекстовому рівнях. На лексичному рівні активно використовуються підсилювальні слова, оціночні прикметники та лексеми, які виражають судження, що відповідає опису

оцінності в межах теорії оцінності Мартіна і Вайта [15]. На синтаксичному рівні ключову роль відіграють модальні дієслова, риторичні запитання, вставні конструкції, які кодують ступінь упевненості автора й фокус висловлення відповідно до корпусних спостережень щодо маркерів позиціонування [15]. Міжтекстова реалізація оцінності опирається на інтертекстуальність у феркляфівському розумінні, коли рецензія вибудовує значення через явні й імпліцитні посилання до інших текстів, включно з попередніми творами автора. В. Приходько підтверджує, що «теорія інтертекстуальності пов'язана з проблемами рецепції та інтерпретації художнього тексту» [5].

Модальний рівень фіксує позиціонування рецензента як експерта та формує авторитетний тон викладу, що поєднує фактичну картографію твору з оцінним висновком і водночас відкриває простір альтернативних читань у межах багатоголосся. У парадигмі теорії оцінності ця організація описується тріадою «Ставлення – Градація – Залученість», де «ставлення» («attitude») охоплює емоційний, етичний і естетичний виміри, «градація» («graduation») керує інтенсивністю та точністю, а «залученість» («engagement») розгортає або звужує поле інших голосів. Згідно з моделлю К. Гайленда, рецензент поєднує позиціонування як авторську позицію із залученням як способом організації взаємодії з читачем, тож текст водночас вибудовує фактичну і ціннісну рамку інтерпретації [13].

В українських лінгвістичних студіях дослідження оцінної функції тексту теж перебуває у центрі уваги науковців. Т. Коць зокрема зазначає, що «позитивна або негативна змістова шкала оцінності формується відповідно до визначених у суспільстві соціальних, національно-культурних, моральних цінностей. Логічна (раціональна) і емоційна (ірраціональна) оцінка в тексті часто взаємодіють» [3]. На рівні вираження оцінності через модальність і вигуківі одиниці показовими є студії Т. Яковлевої, де фіксується аксіологічний потенціал мовних засобів. Вони задають емоційний вектор і підсилюють авторитетний тон критика, отже, взаємодіють із залученням читача до інтерпретації [7, с. 176].

Розгляньмо, як ці функції взаємодіють у реальних англомовних рецензіях на художню літературу. На платформі «The Guardian» Енн Енрайт, вибудовуючи відгук на твір «Klara and the Sun» Кадзуо Ішігуро (2021), спочатку формує інформаційний каркас. Рецензія подає бібліографію, сюжетні віхи та фігури персонажів, окреслює

тематичні доміанти роману: самотність, жертва, любов. Уже в заголовку підкреслено ключове питання твору: «what it is to be human» [10]. Авторка рецензії послідовно насичує оцінний шар суб'єктивними формулами. «Ставлення» виявляється у позитивному емоційному судженні: «So we, the readers, love Klara the way we love what is good»; «градація» підсилює цю оцінність інтенсифікатором «absolutely» і модальною впевненістю «will» у висловленні «People will absolutely love this book». «Залученість» розгортається через інклюзивне «we» та інтертекстуальне зіставлення з іншим твором авторки – «Never Let Me Go». З метою наочності та узгодження теоретичних положень із практичними прикладами узагальновано наведені вище тези у таблиці 1.

Використані конструкції поєднують підвищену інтенсивність висловлень із колективним включенням. Таким чином, читач у рецензійному дискурсі не є пасивним реципієнтом, а співінтерпретатором смислу. Через залучення критик створює простір діалогу, в якому оцінка постає як комунікативна пропозиція. Мовні засоби впливу у сучасних ЗМІ спрямовані на залучення читача й формування оцінної позиції адресата [4].

У випадку з романом Зейді Сміт «The Fraud», відгук, опублікований у «The Guardian», вибудовує насичений історико-сюжетний контекст вікторіанської Англії, судового процесу та дискусій про правду й ідентичність, а фактологічний каркас далі природно переходить у виразну оцінну площину [12]. Вже на початку критикина задає тон схвалення і пише: «Thank goodness: we need minds like hers on the job». Далі підкреслює, що «the novel's hybridity becomes part of its fascination». Роман «slows and expands lavishly in honour of its Victorian subjects», а розділи постають як «elliptical half-scenes». Усі ці характеристики формують рамку інтерпретації твору.

Рецензія О. Чакраборті на роман Зейді Сміт «The Fraud», опублікована в «The Observer», підсилює цю лінію і зсуває акцент до майстерності виконання та дотепності, називаючи роман

«funny, almost flawless new novel» і вказуючи на «the chronic absence of boring sentences» [9]. У межах теорії оцінності це поєднання ставлення, підтримане градацією через підсилення на кшталт «almost flawless» і стабільним позитивним оцінним вектором. Водночас залучення розгортається як запрошення читача до співпрочитання історії та сучасності, де сюжетні посилення на колоніальну пам'ять створюють поле альтернативних голосів. Це саме те, що у Мартіна і Вайта описується як багатоголосся в межах залучення інших позицій і джерел оцінності [15]. Такий спосіб організації тексту узгоджується з моделлю К. Гайленда, де автор одночасно заявляє власну позицію і вибудовує взаємини з читачем. Фактичний шар і ціннісна рамка діють синхронно і взаємно підсилюють одна одну [13].

У рецензії Дж. Керіджа на роман Пола Мюррея «The Bee Sting» у «The Telegraph» увага відразу прикута до оповіді, зануреної у «claustrophobically small town near Dublin», де кожен розділ звучить голосом окремого члена сім'ї, а лінії поступово зводяться в єдину кульмінацію [18]. Від перших рядків критик формує високий оцінний регістр і задає планку сприйняття через формулу «a first-class piece of immersive fiction – sharp-witted and clear-eyed but big-hearted», тож далі факти й деталі виконують роль нашарування для вже артикульованої оцінки. Декларативні синтаксичні побудови з прикметниковими кластерами «sharp-witted», «clear-eyed», «big-hearted» працюють як ставлення у термінах теорії оцінності, адже одночасно окреслюють критерії цінності – інтелектуальну проникливість і емпатійну глибину, зміцнюючи авторитетне позиціонування рецензента, де оцінка не ховається за нейтральністю.

Розширюючи емпіричну базу аналізу, варто задіяти приклад Е. Моушена, який розглядає роман Дж. Ко «The Proof of My Innocence», як «an intriguing whodunnit», що «marries literary/philosophical speculations about the nature of reality with a condemnation of recent right-wing shenanigans» і тим самим відкриває політичний

Таблиця 1

Модель взаємодії інформаційного та оцінного рівнів у сучасній англомовній рецензії

Рівень оцінності	Приклад	Вид реалізації	Функція у тексті
Ставлення (Attitude)	«People will absolutely love this book»	Емоційна оцінка (позитивна)	Формує довіру
Градація (Graduation)	«almost flawless novel»	Інтенсифікація	Підвищує експертність тону
Залучення (Engagement)	«we, the readers...»	Інклюзивний займенник «we» (колективна форма залучення читача)	Створює спільне поле інтерпретації

ракурс читання [16]. Таке висловлення поєднує естетичну оцінку з політичною, а залучення читача відбувається через звернення до культурної пам'яті жанру та сучасних публічних дискусій. Це зближує рецензію з інтертекстуальною практикою у розумінні Ферклафа, коли текст «комунікує» в межах жанрового канону із суміжними текстами. [11]. Позиціонування автора і залучення читача розгортаються паралельно та взаємно підсилюють одне одного.

Висновки. Отже, застосування теорії оцінності виявляє стабільні патерни кодування емоційних, етичних та інтелектуальних суджень, які

формують багаторівневу систему смислів у сучасній англійській літературній рецензії. Еволюція англійської літературної рецензії у сучасних британських медіа демонструє перехід від академічної критики до публічного інтерактивного жанру, що поєднує інформаційність та оцінність. Сучасна британська літературна рецензія функціонує як публічний інструмент культурного впливу й формування читацьких орієнтирів у медіа. Доцільно вважати, що такий підхід дозволяє розрізняти, коли критик формує консенсусну оцінку і коли свідомо відкриває поле альтернативних прочитань.

Список літератури:

1. Благівірна-Храновська У. М. Англійська рецензія на платформах сучасних британських медіа : до питання еволюції функцій жанру. *Стратегії розвитку та пріоритетні завдання філологічних наук*: Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 25–26 жовтня 2024 р., Запоріжжя. Львів–Торунь : Liha-Pres. С. 43–47.
2. Коць Т. А. Оцінність як лінгвістична категорія : вербальна реалізація і стилістична диференціація. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка : Літературознавство. Мовознавство. Фольклористика*. 2021. Вип. 1(29). С. 18–20.
3. Коць Т. Реалізація стилістичного потенціалу оцінності в українській мові. *Лінгвостилістичні студії*. 2020. Вип. 13. С. 84–92. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/lis_2020_13_9.
4. Матвійчук Т. П., Житар І. В. Мовні засоби впливу на читача у сучасних ЗМІ. *Закарпатські філологічні студії*. 2024. Вип. 36. С. 38–42.
5. Приходько В. Б. Інтертекстуальність як проблема перекладу. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля*. Серія : Філологічні науки. 2017. № 1(13). С. 262–266.
6. Словник журналіста : Терміни, мас-медіа, постати / За заг. ред. Ю. М. Бідзілі. Ужгород : ВАТ «Видавництво Закарпаття», 2007. 224 с.
7. Яковлева Т. Аксіологічні сенси модальних слів у публіцистичному дискурсі сучасної української мови. *Науковий вісник Львівського державного університету безпеки життєдіяльності*. Серія : Філологія. 2024. URL: <https://journal.ldubgd.edu.ua/index.php/philology/article/download/2858/2743/>.
8. Ясь О. В. РЕЦЕНЗІЯ. Енциклопедія історії України : Додатковий том. Кн. 1 : А–Я / Редкол. : В. А. Смолій (голова) та ін. НАН України. Інститут історії України. Київ : В-во «Наукова думка», 2021. 773 с. URL: <http://www.history.org.ua/?termin=Retsenziia>.
9. Chakraborty A. The Fraud by Zadie Smith review – a trial and no errors. *The Observer*. 27 August, 2023. URL: https://www.theguardian.com/books/2023/aug/27/the-by-zadie-smith-review-a-trial-and-no-errors?utm_.
10. Enright A. Klara and the Sun by Kazuo Ishiguro review – what it is to be human. *The Guardian*. 25 February, 2021. URL: <https://www.theguardian.com/books/2021/feb/25/klara-and-the-sun-by-kazuo-ishiguro-review-what-it-is-to-be-human>.
11. Fairclough N. *Critical Discourse Analysis : The Critical Study of Language*. London : Longman, 1995. 268 p.
12. Harris A. The Fraud by Zadie Smith review – from Victorian London to slavery in Jamaica. *The Guardian*. 16 August, 2023. URL: <https://www.theguardian.com/books/2023/aug/16/the-fraud-by-zadie-smith-review-from-victorian-london-to-slavery-in-jamaica>.
13. Hyland K. *Disciplines And Discourses : Social Interactions In The Construction Of Knowledge Disciplines And Discourses*. С. 197.
14. Hyland K. Stance and engagement : A model of interaction in academic discourse. *Discourse Studies*. 2005. 7(2). Pp. 173–192.
15. Martin J. R., White P. R. R. *The Language of Evaluation : Appraisal in English*. Basingstoke. Palgrave Macmillan, 2005. 240 p.
16. Motion A. The Proof of My Innocence by Jonathan Coe – review. *Times Literary Supplement*. 15 November, 2024. URL: <https://www.the-tls.com/literature/fiction/the-proof-of-my-innocence-jonathan-coe-book-review-andrew-motion>.
17. Kerr Houston. *A History of Art Criticism. Introduction to Art Criticism, An: Histories, Strategies, Voices*. 1st edition. Published by Pearson. September 20, 2012. 352 p.

18. Kerridge J. The Bee Sting by Paul Murray : a first-class domestic novel. *The Telegraph*. 13 September, 2023. URL: <https://www.telegraph.co.uk/books/what-to-read/review-paul-murray-bee-sting/>.
19. *Times Literary Supplement* : About us/ URL: <https://www.the-tls.com/about-the-tls>.

Blahovirna-Khranovska U. M. MULTILAYERED NATURE OF THE LITERARY REVIEW TEXT: INFORMATIONAL AND EVALUATIVE FUNCTIONS

The article is focused on the evolution of the English-language literary review as a genre that integrates informative and evaluative functions within the context of digital communication in contemporary British media. The study explores how digitalisation has transformed traditional approaches to critical analysis, reshaping the format, pace, and means of representing the author's stance. The theoretical framework combines Martin and White's Appraisal Theory, Hyland's Stance and Engagement model, and Fairclough's concept of intertextuality. Within these frameworks, the research traces how authors of modern British reviews – particularly those published in The Guardian, The Telegraph, and The Times Literary Supplement – encode emotional, ethical, and intellectual evaluations through lexical, syntactic, and modal resources.

The research corpus covers reviews from 2020 to 2025, allowing an observation of the dynamics of genre and discursive transformations within the British public sphere. The methodological procedure involved qualitative interpretation of textual fragments, coding of appraisal markers according to the Attitude–Graduation–Engagement model, and analysis of authorial positioning. The findings indicate a prevailing tendency in contemporary reviews to merge an informational framework (bibliographic data, plot synopsis, contextual highlights) with an expressive, often subjective evaluative layer. Appraisal is realised through evaluative adjectives, intensifiers, modal verbs, and intertextual references that together create a polyphonic space of critical discourse.

At the level of discursive organisation, the English-language literary review emerges as a multifunctional genre that intertwines cognitive, emotional, and axiological dimensions. It not only evaluates a literary work but also shapes readers' expectations, sets cultural orientations, and contributes to the formation of public literary discourse.

The study concludes that the contemporary British review functions as a public instrument of knowledge and influence. The Appraisal Theory and the Stance and Engagement model make it possible to conceptualise this genre as a system of multilayered semantic and communicative strategies.

Key words: text, media, literary review, Appraisal Theory, informational function, evaluative function, stance, engagement, intertextuality.

Дата надходження статті: 26.10.2025

Дата прийняття статті: 20.11.2025

Опубліковано: 29.12.2025